

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo xi. de Epiphania.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

velis: ipse prius facias: et tuo alios hortes aux et thus deferentes et laudem dno annuntiantes. *Esa. ix.* In his ybis tria tangunt que faciunt pccatores a pccato surgentes et gratia illuminari. *Primum est nra quesatio postmodum baptizadis. Conspicuum ergo deuote quo iohannes divisa inspiratione sciens eum yep deum ex reverentia prohibebat eum di. Ego a te debeo baptizari et tu yenis ad me. Iz etiam iohannes scificatas esset ab utero: tamen indigebat baptismu chri non propter ablutione culpe originalis: sed propter impissimum characterem per quam chri figura ref: ut de Nicolaus de ly. Rundens autem Iesus dixit Sine mo. I. permitte me a te baptizari in aqua. In qua fuit Chrysostom ostendit quod chri postea baptizauit iohannem. Qd etiam testat Hieron. sup Matthe. Qd audies iohannes cum multa reverentia baptizauit. *Vñ cantat ecclia. Baptista tremuit et non audet tangere sanctum patrem. Exemplu accipiam iohanne: inuenimus ad dei tremorem et reverentiam nos quod sumus pccatores. Iohannes autem scificatus erat ex utero. Ber. In clinac sub baptizatis manibus caput adorandum angelis: reverendum potestatibus: tremebundu principatis. Quid miru si tremit homo et non audet regnus quis vel ipsa cogitatione contremiscit. O quanto taliter in iudicio caput istud quod modo sic inclinatur: et vertex quod modo rabiunilis videtur qd sublimis et erectus tunc apparetur. Hec Bern.**

*P*ro tertio audiens et. *Voluit itaque dominus ablui ut ostenderet nos pmpcos esse debere sordes ablueret pccatoz et diligere puritatem. Nam quod potest nre se ablueret et statim in lutu ire et plus quam ante sordescere. Sed hoc timendum est quod iura dicunt. Delicta iterata plus propolet punire. Et de inrepatronatu. l. j. Et Greg. in pastore. et hoc de pena dei. iij. Qui admissa plagiit nec non desinit: grauiori pene se subjectat. Pone cam de eo cui rex pluries gram fecit: et tamen semper addit offendam reciduando. Exponendo illud. Irrisor est et non penitens qui adhuc agit quod peniteat.*

Sermon. xj. de Epiphania.

Urge illumini

vare et. Ques de saba venient:

aux et thus deferentes et laudem dno annuntiantes. *Esa. ix.* In his ybis tria tangunt que faciunt pccatores a pccato surgentes et gratia illuminari. *Primum est nra quesatio de saba veinet. Saba interpretat ea punitas: aut leva sine sinistra. Eoues op oblatio. aux et thus deferentes. Parvus pdeser thus oronis sine auro charitas. Ecce vir aut numerus possit custodiri auctu charitatis sine thure deuotiois. Oblatois ordinatio. et laudem dno annuntiantes. Dia enim sunt in laudem dei ordinanda. De primo Hiero. Fugite de medio babylonis. De secundo I. Cor. viii. Orab spuorabo et mente. De tertio. Greg. Qd bonum quod agimus per intentionem ad celestia lenemus.*

*P*rimo art. An convenienter fuerit christum baptizari in iordanie? Qd non. Clericus debet rendere figure. sed figura baptismi precessit in transitu maris rubris ubi submersi sunt egypci: sicut peccata de leuit in baptismu. *Lectio. Mat. iij. Baptizatus est iesus in iordanie a iohanne.*

*R*under *Tho. ii. parte. Fluuius iordanis est per quem filius israel in terram promissionis intraverunt. hic autem baptismus christi introduxit in regnum dei quod per terram promissionis figuratur. Unde ioh. iii. Nisi quis renatus fuere sit ex aqua et spiritu: non potest introire in regnum dei. Ad quod etiam pertinet quod helias dicitur aqas iordanis quod erati curru igneo rapiebas in celum. quod praeseuitibz per aquas baptismi et pignus spissatum patet adit in celum. Ideo conuenienter sunt ut chris in iordanie baptizares. *Transitus enim maris rubri figura bat baptismum quod ad hoc per baptismum perfectum peccata delet. Sed transitus iordanis quantum quod hoc per apertum ianuam celi quod est principalis effectus baptismi et per solum chri imprimatur. Hec Thos.* *P*ro fundamento. Non est credendum quod in uno loco pluvalent quam in altero. vel quod ibi esset aliud yter propter quam pluvaleret baptismus chri ibi factus. vñ Sene. de remedio fortitorum. Id quod bene est in homine non est in loco. Ob hoc chris magis baptizari voluit in uno loco quam in altero. hoc totu fecit propter significacionem mysticam ad informarorem nostram. *O*rigis quilibet cōtempienda sunt hec mysteria quod in nobis accedere debent ignora diuinum amorem quemadmodum ligna nostra sunt. *Juxta illud Paphili. Perpetuo et.**

De Epiphania domini

sit lignis crescentib[us] ignis. Petrahe ligna
foco p[er]tinus ignis obit. I[esu] crescit amor
o[rum] decessit et v[er]su[us] O[mnis] i[m]pastus atter
nuat amor. Contemplum g[lor]or[um] p[ro]pter
quā ch[rist]us in iordanu[m] baptizari voluit. Lu
ergo q[ui]s An[te] z[ecundu]m. Dic i[n] r[ati]o[n]e. Ex q[uod] cōsider
randū est p[ro]magna[re] ueretia est habenda
ad sacra[m]entum baptis[ti]m. Audite vos sacerdo[tes]
audite vos patrini et filii afflētates: au
dite vos ch[ristian]i q[uod] baptis[ti]m suscepisti[is]:
q[uod] nō sufficit baptis[ti]m recepisti nisi ope
impleam[us] q[uod] in baptis[ti]mo p[ro]missimus deo
P[ro]pterea ut d[icitur] Eccl. v. displiceret deo stulta et i[n]fi
fidelis p[ro]missio. Sed q[uod] p[ro]missio: Lerte
populi diaboli renunciare et obseruare omnia
madata dei q[uod] oia sunt madata charitatis:
sine q[uod] nemo pot[est] saluari. Figura. iiij. Re
g[ular]i. Helias nō solu[m] in traitu[i] iordanis ra
ptus est in celu[m]: sed etiam in curru igneo.
Expone Sp[iritu]s al[ma]ri: q[uod] baptizari necessari[us]
est curr[ere] charitat[is] ut rapiant in celu[m]. Aug.
Septu[m] est nemine absq[ue] charitate saluari.
P[ro] Ro scđo. In p[re]cedēti z[ecundu]m. Hic de scđo
q[uod] ē testimoniu[m] suu[m]al[ia] manifesta
tionis. quod triplex est.

P[rimu]m est testimoniu[m] mysterialis ap[osto]li
Secundū est testimoniu[m] cor[poralis] apparitionis.

Tertium est testimoniu[m] paternalis at
testationis.

P[rimu]m i[st]i[us] z[ecundu]m. q[uod] vt d[icitur] Matt. iiij. Ba
ptizat[ur] Iesu[m] festum ascēdit de aq[ua]: et ecce
apti sunt celi. Et Lu. iiij. Et Iesu[m] baptiza
to etiā orāte aptū est celu[m]. Nic[olaus] de ly. d[icitur]:
q[uod] talis aptio nō fuit in corpe cōferti: sic q[uod]
celu[m] fuerit diuisum: sed in aere. sic fieri so
let in couisatione in q[uod] vulgares dicunt ce
li ap[er]tu. Nec tū fuit aliq[ue] falsitas. sed hoc
sufficiens erat ad signū aptione celestis
iamue p[ro]p[ter] baptismū. Glo. Lam. fulgor cir
cūfullit ch[rist]um i[ns] baptis[ti]mo ut celu[m] en p[re]pyren
videre[re] e[st] reteratū. In h[oc] autē signū cabat
q[uod] baptismū efficacia[b]z a p[ro]tute celesti: et q[uod]
ad efficaciā baptis[ti]mi dispositiue op[er]a fū
des ecclie per quam celestia aspicim[us] q[uod] ra
tionē hūana excedūt: et q[uod] p[ro]p[ter] baptismū pa
ret adit[us] celo. Q[ui]z enim aptū sit adit[us] celo per
passiōne ch[rist]i q[ui]ntū ad amoro[rum] ipedimentū
generalis: in applicat[ur] virt[us] passiōis ad sin
gulares p[ro]sonas p[ro]p[ter] baptismū q[uod] ch[rist]o in
organū: ut d[icitur] Tho. in. iiij. p[ro]te. q. iiij. Se

cundū est testimoniu[m] corporalis appiotionis
spūscti in colubā sp[iritu]s. Lu. iij. Descēdit sp[iritu]s
ritusctus corporali specie sic colubā in ipm
Ethoc ad delignandū g[lor]e plenitudinem
in ch[risto] quā nō tū accepit: s[ed] quā ab istā
p[ro]leptōis habuit. In q[uod] etiā signū est bapti
zatos accipe sp[iritu]scim. Appuit autē spūssan
ctus i[ns] specie colubā tangit i[ns] sig[na] rep[ar]atio[n]is
et nō p[ro]v[inc]ionē ad colubā. q[uod] factū est ad
signū aliq[ue] p[ro]p[ter]iātē eis p[ro]uenientes q[uod]
h[ab]et se m[on]strū q[uod] inueniunt in colubā. qua[re]
tres h[ab]ent notabim[us]. Prima ē simplicitas
māsuētudo. Est em colubā auis sine dolo
simplex et māsuēta. Sic et spūsctus boiez
facit simplicē et māfætum. Sap. i. Sp[iritu]s
em sc̄tū discipline effugiet fictum z[ecundu]m. Et
Matt. x. Estore simplices sicut colubā.
S[ecundu]m ē p[ro]uenies p[ro]suētudo. Columba
em est auis amicabil[us] et gregalis. Sic qui
h[ab]et sp[iritu]scim sunt vni[us] p[ro]p[ter] charitatē. Rho.
v. Charitas d[icitur] diffusa ē i[ns] cordib[us] nr̄is z[ecundu]m.
Tertia est gemit[us] silūtudo. habet em ge
mitū p[ro]p[ter] catu. Sic h[ab]ens sp[iritu]scim gemitū b[ea]bz
p[ro]p[ter] solatōe diuina. Ro. vij. Ipse spūsctus
postulat p[ro] nob gemitib[us] inenarrabilib[us]. i.
postulat[ur] nos facit et gementes. De hac
colubā d[icitur] Lchrys. In diluvio appuit hoc
animal ramū feres oline et cōem orbisteria
rū transllitatē annūciās: q[uod] oia typ[us] erant
futuro[rum]. Etem nunc colubā appet libera/
torēnē demōstrās: et p[ro] ramo oline ad/
ptionē generis hūano offert. Tertiu[m] est
testimoniu[m] p[re]nali p[ro]statois. q[uod] descen
dente colubā et q[ui]escere sup illū: ecce vox d[icitur]
celis dicēs. Hic est fili[us] meus dilectus in q[uod]
mibi cōplacui. i. in q[uod] cōplebis voluntas mea
de salute generis hūani: sine in q[uod] bñplacitu[m]
meū cōstitui iplere: ut d[icitur] Aug. de cō. euā.
Rōnē h[ab]et appiotionis p[ri]mis in voce assig[n]at
Tho. in. iiij. parte. q. xxix. q[uod] in baptis[ti]mo
ch[risti] q[uod] fuit exemplar baptis[ti]mi nr̄i demōstra
ri debuit q[uod] in baptis[ti]mo p[ro]fici. baptismū
autē sit in p[ro]tute trinitat[is]: p[er] illud Matt.
vi. E[st]ates docete oēs g[lor]es ba. eos in no
p[ri]mis et si. et spūscti. Et iō in baptis[ti]mo ch[risti]
(vt d[icitur] Hiero.) mysteriū trinitat[is] demoni
strat. D[omi]n[u]s em filius ipse in natura hūana
baptizat. Spūsctus descendit in colubē
specie. Vox autē p[ri]mis testimoniu[m] p[ro]hibet[ur] aut
d[icitur] Hec Tho. Per hoc etiā signū est q[uod]
suscipientes baptis[ti]mi sacra[m]entū efficiunt filiū

dei adoptiū q̄ est p̄cipiatio qdā filiatio/ nis naturalis q̄ ch̄r̄s est fili⁹ dei. Nulli em̄ dubiū esse debet qn baptizati sint ab om̄i culpa mundat⁹ et infilios dei cōputari dī. Est ḡ baptisim⁹ sacrum magne dignitat⁹ et efficacie. Exemplū narrat Pet⁹ d amoze li. q̄ Quedā m̄rona h̄is in māmilla morbi incurabile et mortale de sanitate desp̄a/ ta/ad deū se totā prulit⁹ et ad fontes bapti/ smas ybi baptizabant⁹ cathecumini p̄pera/ uit⁹ et ab vno q̄ de fonte exiuit signari se fe/ cit: q̄ signatione totali curata est. Ibi im/ plu est ad l̄am qd̄ de baptizati et credē/ tib⁹ dī. **H**at. vi. Sup̄ egros man⁹ iponēt et bene habebunt.

Pro tertio. Audist⁹ r̄c. Si ḡ volue/ ritis ad ch̄rm̄ couerti: credite et spera/ te q̄ agn̄ est vobis ostiū celi. Sed hoc ri/ mendu est ne p̄ iniquitates vias claudat⁹ Esa.lix. Iniquitates v̄c diuiserūt int̄ vos et deū v̄m. Nec valet dicere: Iā est nob̄ adq̄situ regnū. Ius habem⁹ ad illō qd̄ dī lex. Iuri p̄ se introducto q̄libet renūciare pot. l. Siq̄s. L. de pact⁹. Et iuri suo renū/ ciare p̄sumit q̄ iuri suo contrariū facit. ff. de/ minorib⁹. l. Si fil⁹. Et extra de testi. Lū/ remisit. Et de appellationib⁹ sollicitat⁹ tūs. q̄diu ḡ res manet in esse: oportet q̄ Lauete ḡ ne sit illi siles cui ap̄t̄ ostiū ut de⁹ sit in omnib⁹ rebus etiam intime. Hec inret ostiū palat⁹ regi ibi ditad⁹ et bono Tho. Frācīc⁹ aut de maro. in. j. sen. dist. rādus: et ipse me claudit ostium h̄ se r̄c. xxvij. ostendit deū esse vbiq̄ p̄ h̄ q̄ terminat respectū p̄nitalitat⁹ ad se. q̄ q̄qd̄ cō/ uenit deo ex tpe: cōuenit ex eo q̄ terminat respectū creature sicut esse creatorē. Pōt aut̄ hec p̄s theolo gica sic ōndi. Dis l̄i/ mitatio d̄ imperfectionē sicut et finitas. S̄ si de⁹ esset aliquid non vbiq̄ esset localit⁹ limitat⁹ sicut creatura: quēadmodū si pos/ set ee qnq̄ et qnq̄ nō: et nō sp̄: esset limitat⁹ fī durationem. Dices forte: q̄ deus v̄os per misericordiam dei vt exhibi/ sus. qnq̄ est: q̄ trāscedit oēm habitudinē ad/ eo. ve. host. vi. s. deo pla. rōna. ob. vestp. Rho. xii. Hec p̄ba docēt nos q̄lit efficie/ nem ad ips. tū est p̄ns oī tpi. Et iido si co/ mur seplū dei et aia n̄a sit hierlm̄ fī sen/ cedif esse sp̄/ et vbiq̄ est. **H**ec Frā. Pro sum mysticū: vt in ea remaneat puer Je/ sus. In qb̄ p̄bis tria sūt notāda. sc̄z Affectiōis bēniolētia. Obsecro v̄os r̄c. Exhortatiōis efficacia: vt exhibeat⁹ r̄c. Discretiōis prudētia. rōnabile ob. v. r̄c. De p̄mo. q̄. Lox. v. Obsecram⁹ p̄ ch̄o. i. loco ch̄ri recociliāmi deo. De sc̄do Gal. v. Quic̄h̄i sunt carnē suā crucifixērūt cū vi

c̄hs et cōcupiscēt̄s. Notandū aut̄ q̄ corp⁹ n̄m sit hostia imolata deo p̄ carnis mor/ tificationē: viuēs p̄ charitatis feruore: serā p̄ p̄positi firmitatē: deo placēs p̄ cordis bi/ laritate. h̄. Lox. ix. Hilare datorē diligit de⁹. De tertio q̄t. s. de discretione Dī. Discretio oī virtuti oī cinem ponit.

Salutatio.

Prim⁹ ar. Un de⁹ sit in determina/ to loco: an vbiq̄; Qd̄ ideo querit. q̄ d̄ regiā sīsse iesus i hierlm̄. Q̄ nō vbiq̄. quia nō videſ eē in malis. **C**ōtra. Dicit Greg. sup̄ Lān. Dī ē cōi modo i rebo oī bus p̄ntia: p̄tētia: et substātia. tñ familiat̄ ri modo d̄r eē in aliq̄b⁹ p̄ grām. **R**ādet Tho. in. j. pte. q̄ de⁹ est in oīb⁹ reb⁹ p̄ potē/ tia inq̄ntū oia sue p̄tātī subdūnt̄. Per p̄s/ sentiā inq̄ntū sunt oia nuda et apta oculis ei⁹: et sic oia sunt in ei⁹ p̄spectu. Per esse/ tia aut̄ inq̄ntū adeſt oīb⁹ vt cauſa essendi. Lū em̄ de⁹ sit ip̄m esse p̄ essentiā: oportet q̄ esse creatū sit p̄p̄ effect⁹ eius: sic ignire est p̄p̄ effect⁹ ignis. Huc aut̄ effectū cau/ sat d̄ in reb⁹ nō. Aliū qn̄ p̄mo icipit⁹: sed etiā q̄diu in Esse p̄seruant̄. sicut lumē cau/ sat in acre a sole q̄diu aer manet illumina/ remisit. Et de appellationib⁹ sollicitat⁹ tūs. q̄diu ḡ res manet in esse: oportet q̄ Lauete ḡ ne sit illi siles cui ap̄t̄ ostiū ut de⁹ sit in omnib⁹ rebus etiam intime. Hec inret ostiū palat⁹ regi ibi ditad⁹ et bono Tho. Frācīc⁹ aut de maro. in. j. sen. dist. rādus: et ipse me claudit ostium h̄ se r̄c. xxvij. ostendit deū esse vbiq̄ p̄ h̄ q̄ terminat respectū p̄nitalitat⁹ ad se. q̄ q̄qd̄ cō/ uenit deo ex tpe: cōuenit ex eo q̄ terminat respectū creature sicut esse creatorē. Pōt aut̄ hec p̄s theolo gica sic ōndi. Dis l̄i/ mitatio d̄ imperfectionē sicut et finitas. S̄ si de⁹ esset aliquid non vbiq̄ esset localit⁹ limitat⁹ sicut creatura: quēadmodū si pos/ set ee qnq̄ et qnq̄ nō: et nō sp̄: esset limitat⁹ fī durationem. Dices forte: q̄ deus v̄os per misericordiam dei vt exhibi/ sus. qnq̄ est: q̄ trāscedit oēm habitudinē ad/ eo. ve. host. vi. s. deo pla. rōna. ob. vestp. Rho. xii. Hec p̄ba docēt nos q̄lit efficie/ nem ad ips. tū est p̄ns oī tpi. Et iido si co/ mur seplū dei et aia n̄a sit hierlm̄ fī sen/ cedif esse sp̄/ et vbiq̄ est. **H**ec Frā. Pro sum mysticū: vt in ea remaneat puer Je/ sus. In qb̄ p̄bis tria sūt notāda. sc̄z Affectiōis bēniolētia. Obsecro v̄os r̄c. Exhortatiōis efficacia: vt exhibeat⁹ r̄c. Discretiōis prudētia. rōnabile ob. v. r̄c. De p̄mo. q̄. Lox. v. Obsecram⁹ p̄ ch̄o. i. loco ch̄ri recociliāmi deo. De sc̄do Gal. v. Quic̄h̄i sunt carnē suā crucifixērūt cū vi

Dominica p̄ma post epiphaniām
Sermo p̄mus

Ben̄asit puer

Iesus i hierlm̄ Luc. ii. Obsecro v̄os per misericordiam dei vt exhibi/ sus fī durationem. Dices forte: q̄ deus v̄os fī durationem. Dices forte: q̄ deus

nūsq̄ est: q̄ trāscedit oēm habitudinē ad/ eo. ve. host. vi. s. deo pla. rōna. ob. vestp. Rho. xii. Hec p̄ba docēt nos q̄lit efficie/ nem ad ips. tū est p̄ns oī tpi. Et iido si co/ mur seplū dei et aia n̄a sit hierlm̄ fī sen/ cedif esse sp̄/ et vbiq̄ est. **H**ec Frā. Pro sum mysticū: vt in ea remaneat puer Je/ sus. In qb̄ p̄bis tria sūt notāda. sc̄z Affectiōis bēniolētia. Obsecro v̄os r̄c. Exhortatiōis efficacia: vt exhibeat⁹ r̄c. Discretiōis prudētia. rōnabile ob. v. r̄c. De p̄mo. q̄. Lox. v. Obsecram⁹ p̄ ch̄o. i. loco ch̄ri recociliāmi deo. De sc̄do Gal. v. Quic̄h̄i sunt carnē suā crucifixērūt cū vi